

Tabl. III. 2852.

EXEQVIAS MOESTISSIMAS,
SEPTUAGENARIO EMERITO,
VIRO,
dum viveret,
PERREVERENDO, PRÆCLARISSIMO, DOCTISSIMO^{q̄}

DN. GEORGIO
FABRICIO,
MAGDEBURGENSI,

Per integros XLVI. Annos PASTORI
& INSPECTORI Fida-bricensi vigilantissimo,
constantissimo, &c.

Cum publico squalore totius amplissimæ

FAMILIÆ FABRICIANÆ

A. Æ. D. M. DC. LXXVII. die 6. Junii

Fatis functo,

Et post 12. Jun. Fida-britze ad D. Mariæ

funebri pompâ humato,

INDICTAS

PROLIXO LUCTU PROSEQUITUR

PRÆFICA

FAMILIA PILARICKIANA,
HUNGARIA EXFORRIS.

WITTEBERGÆ, Typis MATTHÆI HENCKELII, ACAD. TYPOGR.
ANNO MD LXXVII.

VIATOR,

Quisquis es, subsiste!

Hic pone, quâ Tu vivus ad mortem deproperas,
situs est,

BEATUS

GEORGIUS FABRICIUS.

Pietate insignis, doctrinâ conspicuus, zelo
ardentissimus, casuum varietate
illustris,

Unus quondam gaudiorum, nunc luctûs acerbissimi
argumentum.

Huic ante XIV. Lustra vitam dederat

MAGDEBURGUM,

illud tragicæ fortunæ ferale theatrum,
copiosissima Annalium materia:

Nempe ut horoscopum suum Infans jam tum ex Patriæ fati
addisceret.

Non ullum aliud commodius, quàm GEORGII
fortitus nomen,

si vel solennem illam & communem pœnam cogites,
quam in primo desertore Paradisi omnes Filii Adam
reportarunt;

vel sancta munia perpendas, quæ in Agro Ecclesiæ hic Agricola
grandi cum fœnore exantlavit.

Ado-

Adolescentiam cum Juventute Ei prope impunem

fata concesserunt,

aut quòd vires suas in tenera Virtute experiri dubio Marte
noluerint,

[namque vix Annos Juvenis attigerat, dum jam Senes
sapientiâ vinceret,]

aut quòd brevem hanc serenitatem, quæq; Juvenibus penè sine
sensu elabitur,

longâ eâq; decumanâ tempestate VIR mercari debuerit.

Ita scilicet, nihil simpliciter Superi indulgent.

Ecce enim,

Vocatus ad sacra pulpita Fido-Brizensia,

dum DEUM vocantem sequitur,

Matrem piissimam horribili scelere amittit.

Nota illa publicæ ac cruentissimæ cladis nomina!

Dum [heu tristem memoriam!] alta MAGDEBURGI decora,
fatalis flamma depascitur,

dum conjugum velluntur fibræ & patrum lancinantur
viscera,

dum innumera cæsum clade Urbs tota natat sanguine,

dum TRIGINTA MILLIA hominum miserè

enecantur,

[Quis ad hujus innumeri numeri immensitatem, & ad feralem tot
Christianorum cruciatibus ac homicidiis sublatorum memo-
riam non cohorrescat?]

Tandem Mater unica [eheu luctus acerbissimos!]

Mater unica [ô scelus impium! crudele! dirum!

barbarum!] deperdita,

quam aut flamma bacchans undiqve absumpsit, aut voravit gladius,
aut oppressere ruinae,

aut alio quopiam luctuosissimo fato functam, dilutus huma-
no cruore hausit Albis.

Trojanum hoc redux excidium voces, aut
Hierosolymitanum,
utrobique nec falles nec falleris:
ibi namque deperditam Creusam cum Ænea; hinc Matrem sanctam
Zion cum Jeremia FABRICIUS, tanto luctui vix superstes,
ingeminans millies comploravit.

*Ecquis Eloquentia labor labores ejus Ecclesiasticos
dignè exprimet?*

Quæ historiographi fides fidelitatē persequetur?

quis zelosus Theologus sanctum zelum edisferet?

quis sinceritatem sincerè satis celebrabit?

quis Homerus tragicos conscribet casus?

Abeant annorum præteritorum tristia monumenta,
unicum exemplum sufficit,
quod labores, quod fidem, quod sanctum zelum, quod sinceritatem,
quod denique rarum ac prope sine exemplo casum
perorabit.

Pauci abiēre Anni,
quibus miræ ac occultæ artes, sub uno componere silentio
diversissimas mentes satagebant,
quæ labe, in plures jam hodie serpsit specioso nomine,
quàm ut singuli inter reos scribi possint, aut quibus licetor diem
dicat;

at stetit stetit hinc firmiter

venerabilis Christi Miles GEORGIUS:

rupea illi fuit statio, de qua nullis Æolis aut cuniculis deturbari
potuit,

adeò ut OCTO-VIR ipse Potentissimus,
clementer miseratus caducum Annis & mœstitiâ corpus,
id scuto suo obtegeret.

Sem-

Semper Constantia Victrix!

Nec potis est DEO sincerè dedita ingenia,
deducere ad captivitatem.

At verò

nunquam sine mensura aut propitii aut tristes sunt Superi;
edulcoravit namq; variam fortis amaritudinem
perfectus numerus, ac idem propè, qui patrem David
Isai olim beaverat,

FILIORUM MASCULÆ SORTIS SENARIUS,

Patris piissimi Proles piissima,

quodq; non vulgaris felicitatis est, omnes hi à Divinis Ministeriis,
Omnes Paternæ Virtutis ex asse hæredes,
à qua non otiosum sanguinem deduxerunt.

Horum Natu primo, primo & Virtute ac Axiomate,
cujus divinam Svadam Magdeburgum suspicit,
digna hæc appensa Elogia, quòd is sit

Fratrum Reverendorum Tutor ac Brachium,

*Cognatorum firmum fulcrum, afflictorum inexpugnabile asylum,
Popularium receptaculum,*

HOSPES HUNGARICORUM EXULUM,

Reginæ Virtutum Charitatis absolutum Compendium.

Nec tamen hic beneficium Numen substitit:

Vidit namqve SENEX VENERANDUS oculis suis alium vel solo
numero sacrum

NEPOTUM MASCULÆ SORTIS SENARIUM,

qui morientis PATRIS ac AVI Spiritum ore suo exceperunt,
felices vel illo nomine, quòd præsentis potuerint
Parentis oculos sugillare,

quam felicitatem Filiorum olim primam vocavit
Romanum nomen.

Satur ille Annis, Honoribus, Laboribus ac sortis varietate,
SEPTUAGENARIUS,

cum B. Hilarione Septuagenario,

terras deserere volens generoso fastidio, Cœlum aditurus,
sic animam suam, immortalitatis sitibundam,
affatus:

Egredere, ô Anima, quid times?

LXX. Annis serviisti DEO, & adhuc mori times?

Involavit ille equidem in illam, quam tot desideriiis complectebatur, immortalitatem;

Sed en Orphana FILIORUM ac Nepotum cohors,
squalida mœrore,

miserata amissum PATREM, imò desolatam sortem suam,
cum relicto thori turture, VIDUA Mœstissima,

Omnes hi pleni lacrymarum, sanguineis lacrymis Patri
solvunt Inferias:

nec hi tantùm unà patiuntur, sed & exteri usq; ad eò compatiuntur,
ut casus iste, non solùm periclitantibus proprius,
sed omnibus videatur communis.

Tu VIATOR,

dum hæc legis, luge, quamvis nunquam satis
elugere poteris;

imò lacrymari desine, jam ter conclamatum
est.

VIVENTEM. DEO. FLERE. CREDE. NEFAS.

Jam VIATOR,

ILICET!

Sicut

Sicut Scena : ita Vita.

EPICET.

Ita quid est, nisi Scena brevis, Mundusque
Theatrum,
Personas miscens arbiter ipse DEUS.
O venerande Senex, Superis dilecte FA-
BRICI,

Qvi nunc irrides vana Theatra Soli.
Tu varias forti Personas mente tulisti,
Scœpius & Tragicis casibus ictus eras.
Qvis celebret Tua fata fatis? quis fortia dicat
Pectora? sinceræ religionis opus?
Dixerat ipse DEUS: CONSTANTIA firma FABRICI
Fies, personam Tu hujus obibis ovans.
Euge beate Senex, finita est Scena, Theatrum
Clauditur, adscendis regna beata Poli.
Nos Tragicis Scenis Babylonia lancinat Ate,
Non est qvi miseros Exule sorte levet.
Parcite Vos lacrymis NATI cum MATRE gementes,
Viventemqve DEO credite flere nefas.

*Sincera σπουδαίως ἐργὸν, REVERENDIS
DNN. FILIIS testanda
f.*

STEPHANUS PILARICK,

Sen. Ter-Exul, nunc Neo-Salc. Misn.
Pastor.

Flebile

Flebile, sancte Senex, licet Exulis, accipe Carmen,
Quem trux Papa suis sedibus ire jubet.
Tu latus Coeli calcas, sacer Incola, sedes
Uteris & vultu colloquioque DEI.
Te Coniux, NATIQ; simul, Te compare luctu
Perpetuis lacrymis plangit & ista domus

ESAIAE PILARIKII, Sen. ab Eccles.
Reg. Libqve Mont. Civit. Shemnic.
Exulis. nunc Vratisl. Hosp.

FABRICIUS Summi venerandus Mytha Tonantis,
NATORUM quoqve sex, heic jacet ille Pater.
MAGDEBURGA dedit Vitam, TREUBRIZA sed Urnam,
Spiritus ætherei possidet Arva Poli.
Illius ad tumulum lugentia metra remittam,
Et mea cum muto fata iquerar cinere.

Script.

JOHANNES PILARICK, ante Ocsovient.
Pastor; nunc Exul Christi.

O Mibi pra cunctis multum venerande Patrone,
PARTHENIA celebri Praesul in Urbe cluens.
Qua Sors? anne Tibi lugubria Carmina scribam,
Et tristes Elegos nostra Thalia dabit?
Sic est: namq, meis oculis Te cerno gementem,
Congemit & FRATRUM, PATRE cadente, Chorus.
Nil nisi flere libet, dum moeret sena propago,
Et Mater viduos maesta dies queritur.
Ergo beate Senex, nostri monumenta doloris
Accipito lacrymas, quas dicat Exul amor.

Non

*Non equidem meritis, quæ Ecclesia plurima sensit
Respondet nostri pectoris iste dolor,
Exulis ac Studium lacryma, gemitu ille litabit:
Solas nam lacrymas Hungarus Exul habet.*

Sic gementibus MATRI & FILIIS intimè
collugebat

JEREMIAS PILARICK,
à Mont. Civit. Dilnensi mœstus Exul,
nunc Magdeburgensis Hospes.

Dum ruit alta Domus, dum pondere victa fatiscit,
Afferet hæc humiles sternere mole domos.
En ruit alta domus, victus dum morte FABRICI
Corruis, hinc Natis incipit atra dies.
Omen a besto ferum, præcelsus ab Axe ruinam,
Solatus tistes, farciat hancec DEUS!

appos. mœstus

STEPHANUS PILARICK FIL.
post duplex Exilium in Jordans-Mühle Past.

Inclita FABRICIDUM domus est perpeffa ruinam,
Egregius Senio dum cadit ipse Pater.
Ampla PILARIKIDUM dispersa est Turba per oras,
Hungariâ pulsam quam premit Exilium.
Qui manet Exilii semper solator JESUS,
FABRICIDUM luctus temperet ille graves.

M. STEPHANUS PILARICK,
Eccl. Levinien. Pol. Pastor.
& Germ. Diac.

B

UNA

UNA CLASSIS MORTALITATIS.

Cuncta creata simul distingvit Clasibus Ordo,
Hanc tenet Augustus, Rex, & quos sacra vocavit
Ad sua Sceptra Themis; sed plures pauper egestas
Sub sua juga premit: Sanctas petit alter habenas;
Pulverem at alter amat Ludi, vel Martia bella;
Et quis cuncta canat? Tandem mors omnibus omnes
Æquat, is est felix qui Cœli Classe refulget.

JEREMIAS PILARICK,
Schol. Senat. Witteb. Colleg. VI.

Sic est: nil firmum semper lustravit Olym-
pus,
Et nos qui flemus funera jam morimur.

ESAIAS PILARICK, FIL.
S.S. Th. Stud.

MORI, suprema lex esto.

Magna fuit legum semper reverentia, Cæsar
Quas tulit, aut Reges, aut dedit ipse Draco.
Nil istas curas FABRICI carne solutus
Ægrâ, namque mori Lex Tibi summa fuit.

ADREAS PILARICK,
S.S. Theol. Stud.

Celsa ego MAGDBURGI dum culmina lustrarem, inq. amitam,
FABRICII nuper domum venirem:
Mox gemitus querulos de pectore traxit is Theander,
Affatus istis nos subinde dictis:

O bone

O bone, quis casus nos opprimit. Ab PATREM verendum
Mors atra nobis sustulit repente.

Ast ego dans lacrymas respondeo: quis potest gementem
Solarier dignè satis Patronum?

Vade age, tunc regerit, solamina mille mî creabis,
Si clara PILARICKIORUM babebo

Nomina cuncta domûs. Ego protinus his volens petitis
Assurgo, quæ nunc ipsa comprobat res.

Ergò, PATRONE, TUIS & Tu quod, sta, precor, repostis,
Luctusq; ponas, ponat hos Propago.

His erigit Derelictos

M. ESAIAS PILARICK, S. S. Th. Cult.
Elect. Sax. Al.

FINITA lucta est, O Pater optime,
Pæana lætum jam pius occine,
Oblite fletûs: namque JESUS
Coelica ferta Tibi plicavit.

JEREMIAS PILARICK. Phil. Stud.

Siccine amate DEO, cunctis dilecteq;, linquis
Dum Cælum scandis pignora mœsta Solo?
Te NATI lacrymis conspergunt, mœsta Nepotum
Turba dolet, viduos Matre gemente dies?
Scilicet hæc superum fuerat benedicta voluntas,
Tam clarum sidus jam micat inde polo.

Honori ultimo Imq; fac.

GABRIEL PILARICK; Music. & Phil. Stud.
Ser. Gothan. Princ. Camera Altist.

Domine, Tolle Spiritum meum!

FABRICIUS nuper luctatus forte catarrho,
Ad Regem Superum talia verba dedit:

O Pater!

O Pater! en Dominus vitæqve necisqve vocaris,
Fac, quæso, noſter Spiritus aſtra petat.
Vix fatus, mox Aligerum DEUS ipſe Dynaſta,
Ad ſuperos animam mandat abire Senis.

JONAS PILARICK.

Heu cecidit alta columen everſum domûs!
O Sors acerba! Tu decus lapſa domûs!
En ſpem Nepotum ſubita ſorſtelo ferit.
Ades benignum Numen extremo luētui
Natorum: eosdem proſpera, & da gaudia,
Humana juſto fata qui nutu regia.

JEREMIAS & } PILARICKII
JOHANNES } Fratres Germani.

Quæ Sors, invida Sors revincta Corda
Tanto vulnere lancinat? cohortem
Deſertam quæſerit volens mederi?
Is fiet Dominus ſoli Poli qve,
Qui ſolamina ſuggeret relictis.

ANDREAS PILARICK.

Ultimus, dolore plenus, mœſta ſolor pignora,
Sim licet Puer tenellus, ipſe latus gaudia
Poſidet, quem vos gementes nunc putatis perditum,
Huic dedit JESUS coronam, faſus illi talia:

Euge, Serve, Vive, Plaude!

STEPHANUS PILARICK.

✠(o)✠

6

Umg. VI 6

ULB Halle

3

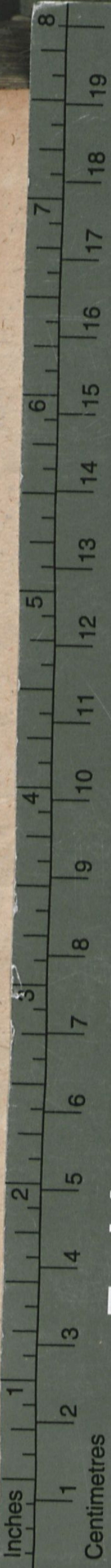
005 905 370

VD 77

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

abo III. 2852.

573

OESTISSIMAS,
RIO EMERITO,
RO,
veret,
LARISSIMO, DOCTISSIMO^g

ORGIO
ICIO,

BURGENSEI,

VI. Annos PASTORI

-bricensi vigilantissimo,
isimo, &c.

ve totius amplissima

FABRICIANÆ

C. LXXVII. die 6. Junii

functo,

-britze ad D. Mariae

mpâ humato,

ICTAS

II PROSEQUITUR

FICA

LARICKIANA,

A EXTORRIS.

LEI HENCKELII, ACAD. TYPOGR.
Ioc LXXVII.

